

vilde have haft i Fjor. Udvalgets Arbejde i Fjor gik ud paa en Række af meget betydelige Ændringer i det forelagte Lovforslag. Men nu have vi den Tilfredsstillelse, som vi ogsaa med megen Anerkendelse fremhæve i Betænkningen, at Justitsministeren i stort Omfang har kunnet slutte sig til disse Ændringer, saa at, naar vi nu her gaa til en 2den Behandling, ligge de store Spørgsmaal, som i Fjor vilde have været en naturlig Genstand for Forhandlingen, kun som Baggrund for det, vi her foretage os.

Men samtidig med, at vi, som sagt, i Udvalgsbetænkningen med megen Anerkendelse tale om den Imødekommenhed, vi have fundet hos Justitsministeren, og det Omfang, i hvilket vore Forslag ere optagne i det nu forelagte Lovforslag, vil det dog være naturligt, at man blot nævner nogle af de Forslag, Udvalget fremsatte i Fjor, og som Regeringen har kunnet slutte sig til. Det, der allerførst frembyder sig for Øjet, er det rent ydre, nemlig dette, at Lovbestemmelserne i Aar i Stedet for at fremtræde som et Lovforslag om Doms-magtens Ordning, et andet om den borgerlige Rets Pleje, et tredie om Strafferetsplejen, fremtræde som et *samlet Forslag om Rettens Pleje* med fortløbende Paragrafnummerrække. Det er det rent ydre. Den vigtigste af de Forandringer, der ere foregaaede i Indholdet, angaar *Maaden, hvorpaa den forvaltende Myndighed er adskilt fra den dømmende*. I Midlerne hertil afveg vi betydeligt fra det, der var foreslaaet af Kommissionen, hvis Forslag Regeringen havde forelagt os. Det er væsentlig forandret og det i to Henseender. Adskillelsen mellem Domsmyndigheden og den forvaltende Myndighed er gennemført ganske anderledes rent. Det er en langt fyldigere Gennemførelse baade af, hvad Retsplejens Krav maa medføre, og hvad Grundlovens Gennemførelse maa siges at tilsige. Det er det ene. Og det andet er det, at Bekostningen paa dette Punkt er formindsket med et Par hundrede Tusinde Kroner om Aaret. Efter Udvalgets Forslag i Fjor — modtaget af Regeringen og indført paa det nu forelagte Lovforslag — er der jo til Afløsning af de tidligere blandede Embeder: Herredsfoged-, Birkedommer- og Byfogedembeder i Stedet for, at Kommissionens Forslag havde 206, sat omtrent 150, og en hel Række af Forretninger, nemlig Tinglæsningsvæsen, Skiftevæsen, Auktionsvæsen og Fogedforretninger, er henlagt fra den dømmende Myndighed til den forvaltende.

Det er denne Omordning, der i det Af-snit, vi her have for, er Hovedpunktet af, hvad Udvalget i Fjor foreslog, og som Regeringen har optaget i sit foreliggende Forslag. Denne Forandring, hvis Hovedbestemmelse findes i § 16, medførte selvfølgelig en talrig Række af Ændringer i alle de nu til et enkelt forenede Lovforslag. Endvidere kan nævnes, at medens Kommissionsforslaget opretholdt den ældre Institution med *overordentlige Højesteretsdommere*, som i Reglen vare retslærde i administrative Stillinger eller i Universitetsstillinger, saa foretrak man at indføre Tilkaldelse af Landsdommere i det Tilfælde, hvor ikke det tilstrækkelige Antal Højesteretsdommere til Paakendelse findes. Det er i Lovforslagets § 2, hvor denne Forandring er indsat. — I den samme Tankegang — nemlig den, at holde Dommerne saa fuldstændigt som muligt uden for Administrationen — indsattes en Bestemmelse om, at *Tilgangen til Dommerembeder* som Regel — ikke ganske undtagelsesfrit — skal ske fra Dommer- og Sagførerverdenen, saaledes at for at blive Højesteretsdommer, maa man have været Landsdommer, og for at blive Landsdommer maa man have været Underrettsdommer, alt med passende Adgang for Sagførere paa samme Trin til Dommerembeder. Det, der hidtil har været det overvejende, at Jurister fra administrative Stillinger gaa ind i Dommerembederne, vil altsaa som Regel være afskaffet. Det ganske forkerte, som man nu har, nemlig at Medlemmerne af Overdomstolene for at faa en økonomisk Fremgang maa søge til Underdommerembederne, vil blive udelukket. — Ganske i den samme Tankegang er der i § 31 foreslaaet, at *Konstitution til at beklæde Dommerembedet paa Dommerens Ansvar* bortfalder. Dette, som finder Sted i meget stort Omfang under den gamle Retspleje, vil ikke være foreneligt med Aanden i den ny og afskaffes derfor ganske. Naar der er en Nødvendighed for, at der skal konstitueres en Dommer, bliver det altid paa hans eget Ansvar. — Fremdeles er der i samme Tankegang en Bestemmelse om, at de, der ere *Medhjælpere for Dommere*, hvad saadanne Medhjælpere end kaldes, ikke, saa længe de ere i den Stilling, kunne drive Forretning med Rets-hjælp, Inkassation, Prioritetsordning, Dokumentaffattelse eller lignende. Det er af alle blevet anset for meget lidet ønskeligt — og er hidtil kun blevet opretholdt, fordi der under den gamle Ordning var mange Vanskeligheder at komme over for